

jeg holdt mig nøiagtigt til den høitagte Ministers Ord og ikke lagt Mere eller Mindre ind i dem, end der ligefrem ligger i dem. Han gav mig imidlertid Ret i, at Modstanden mod Skatten var gjennemgaaende „mobdydelig“ tror jeg, han sagde. Det er lidt stærkere, end hvad jeg igaar sagde. Om jeg har udtrykt mig heldig; kan jeg ikke sige; min Mening var at sige, at det ikke var i nogen bestemt Stand, at der fandtes denne Modstand, men at den fandtes spredt i alle Stænder. Jeg sagde ikke, at Alle vare Modstandere, og heller ikke nogen enkelt Stand; dette var det i det Mindste min Mening at sige. Jeg tror forøvrigt, at, hvis det ikke var Andre, der skulde være enige end den høitærede Finansminister og jeg, saa vilde vi nok blive enige om Sagen; men vi maa huske paa, at der er mange Andre, vi skulle opnaa Enighed med, og jeg tror ingenlunde, at denne Enighed bliver mere sandsynlig ved længere at udsætte Sagen; tværtimod, desto vanskeligere turde det maasse blive. Ligeledes skal jeg til det ærede 3die Medlem for Kjøbenhavn (Ploig) sige, at det synes mig at lade til, at han og jeg ogsaa let kunne blive enige; men Sagen er den, at der er flere Andre, der skulle blive enige med os, det er Knuden. — Naar det ærede Medlem rettede det Spørgsmaal til mig, om jeg vilde finde det rigtigt og venstabeligt handlet af en Ven, naar jeg kom til ham for at bede ham laane mig Penge, og han saa svarede: Du skal faae dem, naar jeg har vundet min Proces eller vundet i Lotteriet, saa vil jeg svare ham, at det ikke passer, der mangler een Ting; thi i det her foreliggende Tilfælde maa man erindre, at Bønnen tilbyder at udsætte en Anvisning paa Pengene, men at den Anden ligefrem negter at modtage den; saaledes stiller Sagen sig jo. Naar det ærede Medlem havde sagt det, tror jeg ikke, der vilde være en saa grumme stor Difference mellem den ærede Minister, det ærede Medlem og mig. Jeg beder imidlertid bemærket, at der er flere, vi skulle enes med, og hvis Sagen nu skal henligge en Tid endnu, turde det være tvivlsomt, om Udsigterne blive bedre til at gennemføre den. Jeg betvivler det.

Conseilspræsidenten (Strup): Jeg har ikke bebrejdet det ærede Medlem, at han har lagt for Meget ind i mine Ord, men at det ærede Medlem har lagt for Lidt ind dem. Det ærede Medlem har ikke lagt Mærke til eller ikke lagt tilstrækkelig Mærke til, at jeg netop derfor modsætter mig § 2 andet Stykke, fordi Vedtagelsen af dette Forslag for mig er ensbetydende med en Udsættelse og sandsynligvis med en Opgivelse af det Hele. — Det ærede 2de kongevalgte Medlems (Andræs) Betragtninger om Berettigelsen af at beregne Renten af Statsudgifter forekommer mig ikke ret ramte det, som jeg havde udtalt. Jeg erkjender selvfølgelig, at enhver Sum, som man har til Naadighed, kan anbringes rentebærende, det

skal jeg ikke benegte; men jeg har paastaet, og det vil jeg fastholde, at det ikke er berettiget at beregne Renter af de Summer, som man giver ud for at erhverve Noget, man anser for at være nødvendigt. Der maa selve Kjøbsummens Størrelse afsætes imod den Nytte, som man opnaar, og ikke afsætes imod den Rente, som Pengene, anvendte paa en anden Maade, kunde indbringe. Jeg gad nok vide, om man i det daglige Liv anstillede disse Renteberegninger, om man f. Ex., naar man trænger til en Hest eller en Frakke, eller hvad det nu skal være, da vurderer Kjøbsummen efter hvad den Sum, man har til Naadighed, kunde bringe ind i Rente, eller om man ikke vurderer den ved en Sammenligning med Nyttens af det, man faar for den. For at blive ved det her foreliggende Forhold, forekommer det mig, at naar man vil spørge, om det er den rigtige Anvendelse af de 14 Millioner Kroner at anvende dem til en Befæstning af Kjøbenhavn mod Søfiden, er det ikke rigtigt at komme med en Fremstilling af, hvor mange Renter man kunde faae af denne Sum, naar man beholdt den; men man maa undersøge, hvilken Nytte disse 14 Millioner Kroner, anvendte paa denne Maade, kunne antages at bringe. Det forekommer mig, at det ligger temmelig nær, at et Uheld, en Ulykke af den Art, som man vil forebygge ved dette Søfort, let kunde komme til at koste selve denne Plads, Kjøbenhavn, ikke en eller to men mange Gange 14 Millioner Kroner.

Formanden: Det 3die Medlem for 3die Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Andersen: Den ærede Minister sagde, at Vedtagelsen af § 2 vil være det Samme som en Opgivelse af Lovens Fremme. Ja, ganske vist, naar den ærede Minister modsætter sig § 2's Udsættelse. (Conseilspræsidenten: Der er flere om det!) Jeg kan ikke se, hvad der kunde være i Veien for, at Loven om en extraordinær Stat allerede nu kunde være lige saa langt fremme som Loven om den overordentlige Forsvarsplan. Den ærede Minister skulde have prøvet at tage Mørtallet paa Ordet og strax forelagt en Lov af den foreslaaede Art, saa havde han ikke havt nogen Skyld i Opgivelsen. Det kan ogsaa være en Opgivelse, at det ene Flertal holder paa Sit og det andet paa Sit, thi netop derved er det, at vi blive staaende der, hvor vi begyndte.

Formanden: Det 6te Medlem for 1ste Kreds har Ordet.

Adler: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Det 7de Medlem for 1ste Kreds har Ordet.